

پیش زمینه های دیسترس معنوی در بیماران مسلمان ایرانی

نویسندگان: منصوره کریم اللهی، حیدرعلی عابدی

نویسنده مسئول: منصوره کریم اللهی: دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

Email: karimollahi@gmail.com

چکیده:

مقدمه و هدف: سازمان بهداشت جهانی (WHO) در سال ۱۹۹۸ بیان کرد که تعریف سلامتی شامل رفاه در چهار جنبه جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی است. بنابراین پیشنهاد می شود که پرستاران باید خود را آماده کنند که به افراد و خانواده ها نه تنها در سازگاری با بیماری و رنج ناشی از آن بلکه در یافتن معنا در تجربه بیمارشان کمک کنند. هدف مطالعه فعلی کشف پیش زمینه های مراقبت معنوی در بیماران مسلمان ایرانی است.

روش اجرا: برای انجام این پژوهش از روش تحقیق کیفی استفاده شد. افراد شرکت کننده در پژوهش بیماران بستری شده در بیمارستان بودند. ۲۱ بیمار برای مصاحبه انتخاب شدند. مصاحبه باز بوده و سوالات در رابطه با تجارب آنان از دیسترس معنوی بود. داده ها از طریق روش تحلیل محتوا مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: سه دسته اصلی در داده های بدست آمده یافت شد: شکست در ارتباطات، مراقبت غیر کل گرا و عدم توانایی برای عبادت.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج میتوان نتیجه گیری کرد که کارکنان با مشارکت دادن خانواده ها در امر مراقبت بیماران، بهبود ارتباط خود با بیماران از طریق ارتباط باز، گوش دادن، دردیسترس بیمار بودن و تسهیل عبادت میتوانند به کاهش دیسترس معنوی در بیماران بستری در بیمارستان کمک کنند.

کلمات کلیدی: دیسترس معنوی، پیش زمینه، بیماران مسلمان، ایران